

A teď od záměčku do přírody – druhá část vycházky

Pokud byste dnes na naší vycházce skončili u brány hloubětínského záměčku a vrátili se na metro nebo na tramvaj, přišli byste o významnou přírodní památku **Pražský zlom**. Lepší je celý zámecký ostroh obejít a cestou se na několika místech zastavit tak jako my.

Pražský zlom je chráněná přírodní památka, je to porucha zemské kůry v délce asi 60 kilometrů od Berouna po Prahu Kyje. Stalo se to v období siluru a ordoviku a významně to ovlivnilo formování pražské pánve. Zemská kůra tady vystupuje na povrch v síle až stovek metrů a odhaluje tak horniny různého stáří.

Pražský zlom umožnil nejdelší pražské říčce **Rokytkce** pomalu se proplést Prahou až do Vltavy. My ji teď budeme sledovat údolím plným zajímavé přírody. Zatím nás dělí od Rokytky Pražský okruh, rušná komunikace. Máme štěstí, kdysi tady vznikl podchod, rychle do něj a jsme u Rokytky.

Na jednom z ramen Rokytky vznikl již v 16. století vodní mlýn. Mlýn byl za století mnohokrát modernizován. Od křížovníků, kteří jej měli ve správě jej převzal k provozování mlynář Kejř. **Kejřův mlýn** jsme obdivovali jako přírodní památku celá desetiletí. Čas se ale zastavit nedá, mlýn byl přestavěn na uzavřený bytový rezort. Sledovat jej můžeme stále ale za plotem.

Probouzející se přírody je našťastí v okolí říčky stále dost.

Oba krásné rybníky nad mlýnem byly odbahněny a vlastně celé údolí upraveno jako park. Stále se odstraňují nemocné staré stromy a probíhá nová výsadba.

Prosluněné cesty kolem rybníků se stromy a keři v plném květu potěší snad každého. A teď je tu naše opalovací plato. **Kolikrát jsme se tady fotili?**

I trochu odpočinku je třeba si dopřát, tři kameny pro tolik lidí je ale směšně málo

Ani ty dva staré **železniční viadukty** jsme nemohli vynechat. Směřují železniční dopravu každý jinam. Ten betonový na Kolín, ten železniční z Libně na Malešice. Je to chráněná industriální památka. Místo je ale významné i jinak, až sem pronikla vojska v **Bitvě u Štěrbohol**.

Dneska je tu ale klid a doufejme, že ještě dlouho bude. Rokytky si klidně plyne navracenými meandry a my u napůl rozbourané Jiránkovi vily vstupujeme do lesa, slíbeného medvědího česneku je tady dost pro každého kdo má zájem.

Z lesa pod zahrádkářskou kolónií to k autobusu není daleko ale napřed musíme do pořádného krpálu a potom zase prudce dolů. Vidina pozdního oběda zrychlila tempo na tolik, že jedenadvaceti členný peloton se pořádně roztáhl. V tom kalupu asi mnozí ani nezaznamenali barokní zvoničku z 18. století na Hrdlořežské návsi. Tak ani nezjistili že to byla nejdéle fungující zvonička v Praze. Ještě ve 20. století ohlašovala požáry. Autobus jsme ale stihli všichni a po chvíli jsme již nasedali do tramvají směr centrum. I na fotkách je vidět že jsme měli opět štěstí na krásný, slunečný den.

15. března 2024 Hloubětín a Hrdlořezy

Vycházku připravili Mirek a Zdenka Bernátovi kronika Mirek

Spoustu super fotek pořídily Jiřina Žipková, Lýdie Stoupová a Hana Mašková

